

ספר
תהלים

עם שיר השירים
נשמת כל חי
תיקון הכללי
פרק שירה
וברכת המזון

מעלת אמירת תהלים

א. מי שרוצה לזכות לתשובה יהיה רגיל באמירת תהלים! כי תהלים מסגל לתשובה! (רבי נחמן מברסלב).

ב. אפילו אם אין לאדם שום התעוררות לתשובה, על ידי תהלים וזכה להתעורר לתשובה ולבוא לשער של תשובה השיך לו, ולפתח השער עד שיוזכה לתשובה שלמה! (רבי נחמן מברסלב).

ג. על ידי תהלים עקר ההתחברות וההתקרבות של ישראל לאביהם שבשמים! (רבי נחמן מברסלב).

ד. אמרו רבותינו ז"ל: כל האומר תהלים בעולם הזה זוכה לאמרה לעולם הבא!

ה. תהלים מעורר לב ישראל להשתוקק להשם ותברך! (רבי נחמן מברסלב).

ו. עקר ההתגברות על היצר הרע הוא רק על ידי תפלה כמו שכתב דוד המלך, "ואני תפלה" שזה בחינת כל ספר תהלים! (רבי נחמן מברסלב).

ז. פעם אחת דבר רבנו נחמן מברסלב שצריכים לעסוק הרבה באמירת תהלים ותחינות ובקשות והתבודדות. ושאל אותו רבי יודל איך זוכים שיהיה הדבורים בהתעוררות הלב. השיב לו רבנו: העקר הוא האמירה בפה והתעוררות הלב בא ממילא!

ח. אמר רבנו נחמן מברסלב שעקר מה שהגיע למדרגתו הוא רק על ידי ענין פראקטיק (פשיטות) שהיה מדבר הרבה בינו לבין קונו ואמר תהלים הרבה בפשיטות ועל ידי זה הגיע למה שהגיע!

ט. רבנו נחמן מברסלב היה עוסק הרבה בתפלה ובתחנונים בתמימות
ופשיטות גדול כי היה רגיל לומר בכל יום מזמורי תהלים הרבה
ובהתעוררות גדול ובבכייה עצומה ובקולות וצעקות גדולות ומשנות
ובלב נשבר באמת כזה אשר לא יאמן כי יספר, וכל השומע תצלינה
אזניו!

י. אמירת תהלים מעלה גדולה מאד, וכשאומרים הוא מעורר ברוח
פיו את הרוח הקדש עד שנחשב כאלו אמרו דוד המלך עליו השלום
בעצמו והוא מסגל מאד לרפאות החולה להיות לו בטחון רק על השם
יתברך שעל ידי אמירת תהלים יושיעו ה' והבטחון הוא משענת כמו
שהאדם נשען על המטה בן הוא נשען על הבטחון שבוטח שיושיעו
ה'! (רבי נחמן מברסלב).

יא. ברב מזמורי תהלים מתחיל בהם "למנצח", המזהיר ואומר לכל
מי שרוצה לכנס ללחם מלחמות ה' ורוצה לנצח המלחמה בשלמות,
יאמר מזמורים אלו, כי על ידי הדבורים הקדושים ינצח הכל בודאי.
כי כל מה שעושין בשביל נצחון הקדשה זה נשאר לעולם אפילו אם
לא זכה חס ושלום, לגמר פעלתו בשלמות, כי אין שום רצון טוב נאכה,
בפרט דבורים וקולות של תפלה שיקר מן הכל! (רבי נחמן מברסלב).

יב. שלושה דברים משמידים את היצר הרע, ואלו הם: תהלים, לקוטי
תפלות והתבודדות! (רבי ישראל דב אודסר).

יג. אמר לאחד שיראה לומר התהלים בעל פה, כי ברבות השנים
כשהראיה מתחלשת, יוכל גם אז לאמרים! (רבי ישראל דב אודסר).

ספר תהלים

תפילה לומר קודם אמירת תהלים

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִאֲהֲבֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדוֹד עַבְדוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת, שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִהְיֶה חֲשׂוּבָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שְׁנֹקְרָא, כְּאִלוּ כִּנּוּי בְּכָל הַפְּגוּת הַרְאוּיוֹת לְכֹהֵן, וּבְכַח פְּסוּקֵי תְהִלִּים וְתוֹבוֹתֵיהֶם וְאוֹתוּיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעְמֵיהֶם, וְשִׁמּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם, וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרַאשֵׁי תִיבוֹת וְסוֹפֵי תִיבוֹת וְחִלּוּפֵי תִיבוֹת, וּבִזְכוּת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וְיוֹסֵף וְדוֹד הַמְּלֶךְ עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, וּבִזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים, יִהְיוּ נֹא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְעַל אֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ וְעַל כָּל קְרוֹבֵינוּ וְעַל כָּל מִי שֶׁהֵם מִשְׁרַשׁ נִפְשָׁנוּ רֹחַנוּ וְנִשְׁמַתָּנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְתִמְחוּל וְתִסְלַח וְתִכְפַּר אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ. וְתִהְיֶה קְרִיאַת מְזֻמְרֵי תְהִלִּים רְצוּיָה לְפָנֶיךָ לְזַמֵּר עֲרִיצִים וְלַהֲכָרִית כָּל הַחֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה הַעֲלִיּוֹנָה וְלַחֲבֵר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם הַדּוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲרָה, שֶׁפַע וְרַעוּת. וּבְרַב רַחֲמֶיךָ יִמְשַׁךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל הַנּוֹכְרִים שֶׁפַע קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, שֶׁפַע יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים, לְטַהֲרֵנוּ מִחַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ. וְכִמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁאָמַר מְזֻמְרִים אֵלָיו לְפָנֶיךָ כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם ה' הֵעֲבִיר חַטָּאתֶךָ לֹא תָמוּת, בֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַמְּרַבִּים סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ, וְאַל תִּקְחֵנוּ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה קִדְּם וּמָגֵנוּ, וְנוֹכַח וְנַחֲיָה חַיִּים אֲרָכִים טוֹבִים וּמְתַקְנִים, בְּאִפֶּן שֶׁנוֹכַח לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתָּנוּ. וּבִזְכוּת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וְיוֹסֵף וְדוֹד הַמְּלֶךְ

עליהם השלום וזכות כל הצדיקים והחסידים, תגן עלינו ועל כל הנזקרים
ובעדנו ובעדם, שתאריך אפקה עד שובנו אליך בתשובה שלמה. ומאוצר
מתנת חנם תתננו כדכתיב וחנותי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם.
ובזכות קריאתנו זאת יהיה עלוי לנפש רוח נשמה חיה יחידה של כל מתי
עמך ישראל, ולרפואת כל חולי עמך ישראל אנשים ונשים וטף, ולהצלחת
ובריאות כל עמך ישראל. וכשם שאנחנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה,
כך תזכנו לומר לפניך שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת התהלים
תתעורר חכצלת השרון לשיר בקול געים, גילת ורגן כבוד הלכנוז יתן לה
הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו, אמן סלה.

קודם שיתחיל התהלים יאמר:

תריני מקשר עצמי באמירת מזמורי תהלים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שזכני עפר
קדושים אשר בארץ הקמה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
נחל נובע מקור חכמה רבנו נחמן בן פיגא, זכותם יגן עלינו ועל
כל ישראל, אמן.

לבו נרננה ליהוה ^{יאהרונדי} נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו
בתודה, בזמרות נריע לו: כי אל גדול יהוה ^{יאהרונדי}, ומלך
גדול על כל אלהים:

תריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם
יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על ידי
ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ספר ראשון

ליום ראשון

א' לחודש

התעוררות רבה לעסוק בתורה בלא חטא, ואז יהיה בטוח שכל מעשה ידיו מצליחים, ובהיפך הרשעים:

אֲשָׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים
 וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא
 יָשָׁב: ^ב כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם
 וְלַיְלָה: ^ג וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פְּלִיגֵי מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן
 בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: ^ד לֹא בֶן
 הַרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמּוֹן אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ: ^ה עַל כֵּן לֹא
 יִקְמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים: ^ו כִּי
 יוֹדַע יְהוָה דְּרֹךְ צְדִיקִים וְדֹרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:

מדבר אל האדם שלא יתחכם על מידותיו של הקב"ה:

אֲלֶמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יִהְיֶה רִיק: ^ב יִתְיַצְבוּ
 מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד עַל יְהוָה וְעַל
 מְשִׁיחוֹ: ^ג גִּנְתָּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ

עבתימו: ^ה יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו: ^ו אז
 ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו: ^ז ואני נסכתי
 מלכי על ציון הר קדשי: ^ח אספרה אל חק יהוה אמר
 אלי בני אתה אני היום ילדתיך: ^ט שאל ממני ואתנה
 גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ: ^י תרעם בשבט
 ברזל ככלי יוצר תנפצים: ^{יא} ועתה מלכים השכילו
 הוֹסְרוּ שִׁפְטֵי אֶרֶץ: ^{יב} עבדו את יהוה ביראה ונגילו
 ברעה: ^{יג} נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך פי יבער
 כמעט אפו אשרי כל חוסי בו:

שלא יקוץ האדם בתוכחתו של הקב"ה שמא לפי חטאו היה חייב יותר:

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו: ^א
 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי: ^ב
 אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ^ג ואתה
 יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: ^ד קולי אל יהוה
 אקרא ויענני מהר קדשו סלה: ^ה אני שכבתי ואישנה
 הקיצותי כי יהוה יסמכני: ^ו לא אירא מרובות עם
 אשר סביב שתו עלי: ^ז קומה יהוה הושיעני אלהי כי

שֵׁן
קוֹשׁ
קוֹשִׁים

הַשֵּׁדִים

מעלת שיר השירים

- ◆ לא היתה שמחה לפני הקדוש ברוך הוא כמו היום שנתגלה בו "שיר השירים" שהוא המשבח שבשירים!
- ◆ אמר רבי עקיבא לא היה העולם כדאי כהיום שנתן בו שיר השירים לישראל! שכל הכתובים קדש ושיר השירים קדש קדשים!
- ◆ בערב שבת בבוא האדם מן הטבילה ילבש בגדי שבת ויאמר שיר השירים בקול נעים ומתון – ומבטח לו שימחלו לו על כל עוונותיו של כל השבוע ומובא בזהר הקדוש: כל מי שאומר שיר השירים בכונה בדקדוק אותיותיה נצל מדינה של גיהנום!
- ◆ רבנו צנה לאחד שהיה אצלו חולה בתוך ביתו, שיקום קדם אור היום, ויאמר "שיר השירים" כלו, ואמר: שכל הרפואות שבעולם כלם כלולים ב"שיר השירים", וכן היה שתכף היה שנוי להחולה וחזר לאיתנו!
- ◆ סגלה עצומה לקרא את "שיר השירים" בכונה ומכל הלב במשך 40 יום רצופים, ולבקש בכל יום לאחר הקריאה בקשה אחת (וויג, ורע בר קימא, פרנסה, רפואה, שלום בית, יראת שמים וכו') ובדוק ומנסה שהבקשה תתקם!
- ◆ על-ידי שיר-השירים נמתקים הדינים. (ספר המידות)

ביאור מונחים

שיר השירים נכתב באופן של דו-שיח בין נכסת ישראל-רעיתי, לבין הקבה - חודי. נכסת ישראל המושלה לאשה שבעלה עוב אותה מבקשת מרקב-חודת שישוב אליה. הקבה משיב לה ומסביר מדוע עזבת ומתי ישוב אליה. ה' מעודד אותה שלא תתיאש כי אמנם עתיד הוא לשוב אליה והאולת בוא תבוא.

המעילה ממשכת לתאר כיצד "ננות וירושלים" - אומות העולם מפתות את הרעה לבעור בהרדת אף היא משאת נאמנת לו, על אף שלמראת עינים נראה כי חודת עוב אותה. מסביר את המונחים הנמצאים במעילה לפי רשת ציור המור.

חודי - הקבה.

אמו - השכנה.

רעיתי. כלתי - נכסת ישראל.

ננות וירושלים - אומות העולם.

ננות ציון - כלל ישראל.

רמונים - רשעי ישראל. המלאים מנוח כרמון.

שיר השירים

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם אות יו"ד
 ואות ה"א באות וא"ו ואות ה"א ביחודא שלים בשם כל-ישראל. הנה אָנְחָנו באים
 לשורר בקול נעים שיר השירים, קדש קדשים, לעורר חכצלת השרון, לשיר בקול נעים גילת
 ורנן כבוד הלבנון, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ורעותא וחרותא דלבא, ששון ושמחה
 ימצא בה, תודה וקול זמרה, ותעלה לפניך קריאת שיר השירים כאלו אמרו שלמה בעצמו, וכאלו
 השגנו כל-הסודות החתומים בו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
 ידינו כוננהו: יהי לרצון | אמרי-פי והגיון לכי לפניך אדני צורי ונאלי:

פרק א

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹהַ: יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיּוֹהוּ
 כִּי-טוֹבִים דְּדִידְךָ מֵיַיִן: לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוֹרֵק
 שֶׁמֶךְ עַל-כֵּן עַלְמוֹת אֶהְבּוֹךָ: מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נִרְוֹצָה
 הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ הַדְּרִיּוֹ נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה כִּךְ נִזְכִּירָה
 דְּדִידְךָ מֵיַיִן מִיִּשְׂרָיִם אֶהְבּוֹךָ: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאוֹה בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם בְּאַהֲלֵי קֶדֶר בִּירֵעוֹת שְׁלֹמֹה: אֶל-הַתֶּרֶא אֲנִי
 שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ שֶׁשֶׁזְּפָרְנֵי הוֹשְׁמֵשׁ בְּנֵי אֲמֵי נְחֹרֹו-
 כִּי שְׂמֹנִי נִטְרָה אֶת-הַכְּרָמִים כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי:

הַגִּידָה לִי שְׂאֵתְכָה נַפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ
 בְּצִהְרִים שְׁלֵמָה אֶהְיֶה כְּעֵטוּיָה עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ: אִם-
 לֹא תִדְעֵי לָךְ הַיְפָרָה בְּנָשִׁים צְאִי-לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאֵן
 וְרַעֲי אֶת-גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: לְסִסְתִּי בְּרֻכְבִּי
 פִּרְעָה דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי: נֶאֱוֹן לְחֵינֶיךָ בַּתָּרִים צֹאֲרֶךְ
 בַּחֲרוּזִים: תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה-לָךְ עִם נִקְדּוֹת הַכֶּסֶף: עַד-
 שְׁהַמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתֵּן רִיחוֹ: צְרוּר הַזָּמֶר | הַדּוּדִי
 לִי בֵּין שְׂדֵי יְלִין: אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר | הַדּוּדִי לִי בְּכַרְמֵי
 עֵין גְּדִי: הַגֵּד יִפָּה רַעֲיָתִי הַגֵּד יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹנִים: הַגֵּד
 יִפָּה דוּדִי אֶף נְעִים אֶף-עַרְשֵׁנוּ רַעֲנָנָה: קַרְוֹרַת בְּרַתֵּינוּ
 אַרְזִים רַהֲיִטְנוּ בְּרוֹתִים:

פרק ב

אֲנִי חֲבַצְלַת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשְׁנַת הַזְּעַמְקִים: כְּשׁוֹשְׁנָהּ בֵּין
 הַחוֹחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כֵּן
 הַדּוּדִי בֵּין הַבְּנִים בְּצִלוֹ חֲמֹדְתִי וַיִּשְׁבַּרְתִּי וּפְרִיּוֹ מְרֻזָּק
 לְחֲכִי: הִבִּיאֲנִי אֶל-בֵּית הַיֵּין וְדָגְלוּ עָלַי אֶהְבָּה: סִמְכוֹנִי